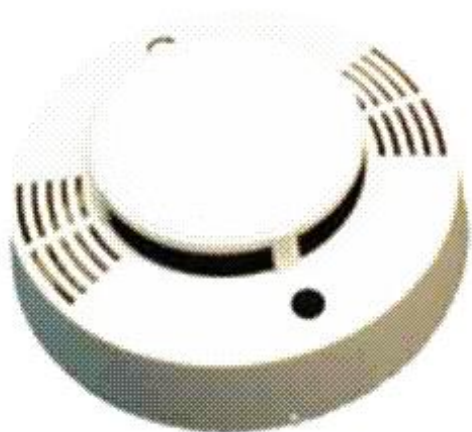

Požár

Základní informace

- Zajistěte Váš byt/dům kouřovými hlásiči. Hlásiče jednou měsíčně zkontrolujte a jednou ročně vyměňte baterie.

- Mějte doma při ruce lékárničku.

Dbejte na to, aby teplota ohřívání na vašem bojleru nebyla nastavena moc vysoko. Teplota by měla být maximálně 49°C.

Pokud máte doma benzín či jiné hořlaviny, dbejte na to, aby byly bezpečně uloženy mimo dosah dětí, v dobře větraném prostředí a mimo nebezpečí vznícení.

Aby mohlo dojít k hoření, musí být splněny tyto podmínky:

- 1) **Materiál** - který má schopnost hoření
- 2) **Zdroj tepla** - který zapálí materiál
- 3) **Potřebné množství kyslíku (okysličovadlo)** - bez

něj by materiál nehořel

V jakých směrech nás může oheň a jeho vlastnosti ohrozit?

Viditelné teplo - *plamen*

Neviditelné chvění vzduchu ohřáté na vysokou teplotu - *sálavé teplo*

Kouř - zplodiny hoření - *toxické částice*

V těsné blízkosti požáru je v ovzduší méně kyslíku (spotřebovává se při hoření) a pohybujete-li se v bezprostřední blízkosti plamenného hoření, může být váš život také z toho důvodu ohrožen.

Kde všude se můžeme nejpravděpodobněji s ohněm setkat?

Požár v uzavřených prostorech.

V dopravních prostředcích.

Na otevřeném prostranství - louky, lesy.

A jaké nebezpečí nám hrozí při požáru?

snížený obsah kyslíku - mdloby, udušení

zvýšená teplota prostředí - popáleniny

kouř - udušení

toxická vznikajících plynů a par - intoxikace organismu toxickými zplodinami hoření,

Toxické plyny mají několik škodlivých účinků. Některé z nich působí přímo na plíce a způsobují jejich

otok, jiné se spojují s červenými krvinkami a snižují schopnost krve přenášet kyslík,

Mezi nejčastější toxické plyny, se kterými se potkáváme u požárů, patří :

Oxid uhelnatý (CO) - bezbarvý plyn bez zápachu, je lehčí než vzduch a vzniká při každém požáru. Hlavní nebezpečí CO spočívá v jeho schopnosti vázat se na červené krvinky (přesněji - hemoglobin), čímž dochází k bezvědomí postiženého následkem nedostatečného zásobování mozku kyslíkem. Jestliže není postižená osoba včas vynesena na čerstvý vzduch, může dojít po velmi krátké době k jejímu úmrtí.

Oxid uhličitý (CO₂) - nedýchatelný, nehořlavý plyn bez barvy a zápachu, je těžší než vzduch. Nebezpečí CO₂ spočívá i v tom, že na jeho zvýšenou koncentraci tělo reaguje zrychlením dýchání, čímž se ovšem do organismu dostává i větší množství ostatních produktů hoření. Výsledkem může být udušení.

Požár v uzavřených prostorech

Nejzákladnější pravidla - zachovat klid a zhodnotit situaci:

Znám prostředí, ve kterém se právě nacházím? Domov, škola, kino, metro, apod.

Je větší teplo v místnosti, kde se nacházím nebo za

dveřmi? Poznám to podle toho, když sáhnu na kliku, nebo na dveře.

Můžu na sebe nějak upozornit? - např. voláním, klepáním na trubky ústředního topení, z okna vyvěším nějakou látku, dám židli do okenního rámu apod.

Můžu se dostat k oknu nebo jinému zdroji čerstvého vzduchu?

Jestliže pootevřete okno tak do $\frac{1}{4}$, je výměna plynů efektivnější, pokud zůstanete u okna a dýcháte čerstvý vzduch, než když jej otevřete celé.

- V zakouřené místnosti se pohybují pokud možno při zemi, teplý vzduch stoupá vzhůru a nese sebou většinu toxických látek.
- V případě silnějšího zakouření prostoru se může viditelnost snížit na vzdálenost 20 cm.
- Pokud usoudíte, že opustíte prostor se špatnou viditelností, snažte se pohybovat podél zdi, dříve tak najdete dveře, schodiště.
Nikdy se pro nic nevracejte. Nemůžete vědět, jak rychle se požár šíří, jak dlouho vás stavební konstrukce budou chránit a jak dlouho vydržíte v zakouřeném prostředí.
- Dým se chová jako voda jakmile se nadýcháte, nutí vás podmíněný reflex kašlat, ten neovlivníte a

okamžitě se Vám dostává do plic daleko větší množství kouře a reakce se opakuje až do bezvědomí. Pokud můžete, navlhčete nějakou látku, přes kterou byste mohli dýchat. Lépe bude zachycovat částice a chvíli bude také ochlazovat vdechovaný vzduch.

- Uvědomte si, že kouř je jedovatý, snažte si překrýt ústa, nos nějakým porézním filtračním materiálem, tričkem, ponožkami, molitanem z příkrývky ap.

Pokud musíte zůstat v místnosti, nacpěte do otvorů, kudy by mohl vnikat kouř jakýkoliv pružný materiál. Máte-li přístup k vodě, polévejte tento materiál vodou. Polejte také nějaký jiný savý materiál vodou a můžete se do něj zabalit - na chvíli vás ochrání od sálavého tepla a plamenného hoření.

- Je-li v místnosti kouř, nepohybujte se rychle, abyste nemuseli hodně dýchat, prodlužte nádech a výdech a neustále analyzujte situaci.

Panika a zbrkllost je váš největší nepřítel.

Vyzkoušejte si doma nebo ve škole zakrýt oči a poslepu najít cestu ven

z budovy. Vezměte si někoho sebou, ať se nezraníte při tomto způsobu evakuace. Lépe se Vám opuštění prostoru povede, pokud si nakreslíte plánek úniku, který si potom budete v mysli vybavovat, když budete nacvičovat opuštění prostoru.

Lesní požáry

V některých případech by mohlo být úmrtím zabráněno, kdyby postižení lidé zachovali klidnou hlavu a měli základní znalosti o přežití lesního požáru. Následují některá základní pravidla:

- **Únik**

Jakmile zjistíte požár, podnikněte okamžité akce k opuštění oblasti. Rozhodující může být každá minuta, obzvláště pokud jdete pěšky.

- **Panika**

Způsobuje ztráty energie a špatný odhad situace. Jednejte s rozvahou, neběhejte.

- **Dýchání**

V hustém dýmu je vzduch u země chladnější a čistší.

- **Horko**

Opravdovým nebezpečím je vyzařované horko; využijte čehokoliv, čím se před ním ochráníte, jako např. můstky pod vozovkou, drenážní roury, tekoucí potoky, rybníky, skály nebo jámy.

- **Plamenná fronta**

Nepokoušejte se proběhnout skrz plamennou

frontu. Před ohněm ustupujte pokud možno ze svahu, protože do svahu se oheň šíří rychleji. Vyvarujte se míst s hustým porostem a velkým množstvím paliva.

- **Kritické období**

Když nemáte žádnou možnost uniknout, měli byste zůstat ležet na zemi (holá zem, ve vyjetých kolejích nebo za kládou či kameny), nebo se zahrabat do země a nehýbat se. Skupina hasičů vycvičených pro boj s lesními požáry unikla před frontou požáru právě tím, že se jim podařilo překrýt svá těla vrstvou zeminy.

- **Oděv**

Když si uvědomíte, že jste v nebezpečí z lesního požáru, zakryjte co nejvíce odkrytou kůži jakýmkoliv dosažitelným oděvem. Není vhodné mít oblečení ze syntetických materiálů.

Jestliže se vaše šaty vznítí, neběhejte, protože budete pouze rozdmýchávat oheň.

- 1) Vzdalte se od zdroje tepla.

- 2) Lehněte si na zem.

- 3) Válejte se, nebo na uhašení hořícího šatstva použijte např. přikrývky.

- **Ve vozidle**

Mnoho tragédií nastalo, když lidé opustili bezpečí

svých vozidel a pokoušeli se před ohněm utéct. Vaše vozidlo poskytuje před sálajícím teplem ohně větší ochranu.

Zaparkujte vozidlo na mýtině, vzdálené od hustého porostu, chraňte se před sálavým teplem pokrývkou, ručníkem, kabátem apod. Zavřete všechny okna, dveře a větrací otvory. Nechejte zapnutá výstražná světla a motor v chodu. Zapněte klimatizaci a nastavte ji na rekuperaci.

Ve vozidle zůstaňte tak dlouho, jak je možné. Když budete muset vozidlo opustit, vystupujte na závětrné straně. Pozor na rozpálené dveřní kliky.

Požáry na otevřených prostranstvích

Na loukách a v lesích se může požár šířit značnou rychlostí a vítr může dým také velmi rychle šířit po prostranství. Opět platí, že při zemi je čistší vzduch, nějaká porézní látka může sloužit jako filtrační materiál. Nesnažte se zvědavě dostat k požářištím, může se obrátit vítr a vy se na delší dobu octnete v kouři, což může mít za následek zatížení vašeho organismu toxickými látkami. I malá ohniště, která vznikají např. při vypalování trávního porostu jsou životu nebezpečná. Zakouřené prostředí a nižší procento kyslíku těsně u pásma hoření mohou způsobit při větší fyzické aktivitě mdloby a jste-li sami, můžete uhořet. To je příčina mnoha úmrtí při vypalování trávního porostu.

Zákaz rozdělávání ohně v lese a 50 m od okraje

lesního pozemku (vyjma míst ve vyhrazeném tábořišti).
Je nutno zachovat nezbytnou opatrnost v malé vzdálenosti od stohů slámy, dozrávajícího obilí, strniště a sena, ve vysoké trávě atd.

Izolovat místo pro rozdělávání ohně od hořlavých látek. Nepřetržitě střežit oheň osobou starší 18 let a ohniště opustit až po úplném vyhasnutí ohně, jeho zalití vodou nebo zasypání zeminou.

Dopravní prostředky

Zde platí zásada, co nejdříve opustit prostor, nesnažit se hasit, pokud nemáte žádné ochranné prostředky. V těchto prostředcích jsou většinou molitanové a jiné umělohmotné materiály a při jejich hoření vznikají vysoce jedovaté látky, které po několikanásobném vdechnutí mohou způsobit vážné poruchy krevního obrazu, někdy i nevratné.

ochrana **Improvizovaná**

Improvizovaná ochrana dýchacích cest a povrchu těla

K bezprostřední ochraně před toxickými účinky nebezpečných látek při požáru, i před účinky sálavého tepla se lze chránit improvizovanými prostředky pro ochranu dýchacích cest a povrchu těla.

Základním principem improvizované ochrany je využití vhodných oděvních součástí, které jsou k dispozici v každé domácnosti a pomocí kterých je možné chránit jak dýchací cesty, tak celý povrch těla. Při použití této ochrany je třeba dbát následujících zásad:

Nejlépe je zakryt celý povrch, žádné místo na těle by nemělo zůstat nepokryté;

K dosažení vyšších ochranných účinků kombinovat více ochranných prostředků nebo použít oděvu v několika vrstvách.

- **Ochrana hlavy**

K ochraně hlavy se doporučuje použít čepice, šátky a šály, přes které je vhodné převléci kapuci, případně nasadit ochranné přilby (motocyklové, pracovní ochranné přilby, cyklistické, lyžařské atd.), které takto chrání i před padajícími předměty.

- **Ochrana obličeje a očí**

Ochraně obličeje a očí je nutno věnovat největší pozornost. Jedná se zde o kombinaci ochrany povrchu těla s ochranou dýchacích cest. Zvláštní pozornost je proto nutné věnovat ochraně úst a nosu, které jsou vstupní branou dýchacích cest. Nejvhodnějším způsobem je překrytí úst a nosu složeným kusem flanelové látky či froté ručníkem, mírně navlhčeným ve vodě a upevněným v zátylku převázaným šátkem či šálou.

K improvizované ochraně očí jsou nejvhodnějším prostředkem brýle uzavřeného typu (potápěčské, plavecké, lyžařské a motocyklové, u kterých je nutné přelepit větrací průduchy lepicí páskou). V případě, že nejsou takové brýle k dispozici, lze oči jednoduchým způsobem chránit přetažením průhledného igelitového sáčku přes hlavu a jeho stažením tkanicí či gumou v úrovni lícních kostí - zde ovšem musíte dát pozor na okolní teplotu, která by vám mohla sáček roztopit.

- **Ochrana trupu**

Obecně platí zásada, že každý druh oděvu poskytuje určitou míru ochrany, přičemž větší počet vrstev zvyšuje bezpečnost ochrany.

K ochraně trupu můžete využít např. následující druhy oděvů:

dlouhé zimní kabáty, bundy, kalhoty, kombinézy, rukavice.

Použité ochranné oděvy je vhodné dostatečně utěsnit u krku, rukávů a nohavic. U krku lze k utěsnění použít šálu nebo šátek, který omotáme přes zvednutý límec. Bundu je nutné utěsnit v pase, nejlépe pomocí opasku či řemene. Netěsné zapínání a různé nežádoucí trhliny v oděvu je nutné přelepit lepicí páskou. Ke všem ochranným oděvům je vhodné použít pláštěnku nebo plášť do deště. Tyto se utěsňují pouze u krku, pokud jsou z pogumované nebo vrstvené tkaniny musí být pogumovaná strana zvenčí. V případě, že nemáme pláštěnku k dispozici, můžeme ji nahradit příkrývkou, dekou či plachtou, kterou přehodíme přes hlavu a zabalíme se do ní.

- **Ochrana rukou a nohou**

Velmi dobrým ochranným prostředkem rukou jsou rukavice. Ochranný účinek je tím větší, čím je materiál silnější. Vhodnější jsou rukavice delší, neboť chrání zápěstí a částečně i předloktí.

Rukávy přesahující přes okraj rukavic, pokud nejsou ukončeny nápletem nebo pryží, převážeme u okrajů řemínkem nebo provázkem. Jestliže by mezi rukavicí a rukávem vzniklo nechráněné místo, musíme zápěstí ovinout šálou, šátkem, igelitem apod.

Nemáme-li k dispozici žádné rukavice, ovineme si ruce látkou, šátkem apod., aby byly alespoň krátkodobě chráněny a nepřišly do přímého styku se sálavým teplem.

Pro ochranu nohou jsou nejvhodnější pryžové a kožené holínky, kozačky, kožené vysoké boty. K ochraně nohou je nutno zabezpečit, aby mezi nohavicí a botou nezůstalo nechráněné místo. Nohavici, přesahující přes botu u dolního okraje, převážeme provázkem nebo řemínkem. Nepřesahuje-li nohavice přes boty, ovineme nechráněné místo kusem látky, šátkem apod.

• První pomoc

První pomoc: PROTIŠOKOVÁ OPATŘENÍ - tzv: pravidlo 5 T

Teplo - hrozí prochladnutí (i při 25 °C), zakryjeme postiženého teplou pokrývkou (deka, alufólie, ...)

Tekutiny - nepodávat žádné tekutiny; pouze svlažovat rty vlhkým hadříkem, nebo výjimečně jedním velmi malým douškem tekutiny

Ticho - přemístit postiženého do tichého prostoru; uklidňovat; psychologický přístup

Tišení bolesti - znehybnění zlomenin; zástava krvácení;

úlevová poloha (protišoková poloha); nepodávat žádné léky
Transport - co nejrychlejší zajištění přivolání rychlé zdravotnické pomoci, transport v protišokové poloze

Včasná první pomoc při popáleninovém úrazu může zabránit zvyšování stupně popálení nebo zvětšování postižené tělesné plochy.

Co je třeba dělat, pokud k takovému zranění dojde ve vašem okolí?

Zamezit dalšímu působení zdroje popálení nebo opaření, tzn. uhašení a sejmutí hořícího nebo horkou tekutinou prosáklého oděvu, při hoření oděvu hořící osobu povalit a koulet po zemi, případně jednorázově polít vodou.

Přiškvařený oděv neodstraňujte!

V případě poranění elektrickým proudem je třeba s maximální opatrností přerušit kontakt zraněného se zdrojem proudu, sejmut doplnky - například prstýnky, řetízky, náušnice, hodinky, aj., chladit plochy menšího rozsahu vodou - stačí voda z kohoutku, ale nebalit postiženého do mokrých přikrývek (riziko podchlazení a prohloubení popáleninového šoku). Chlazení se doporučuje po co nejdelší dobu - zabrání se tak prohloubení popálené plochy. Chladíme pouze obličej, krk, ruce!

Při poleptání chemickými prostředky (domácí čističe

odpadu např. Krtek) použít dlouhodobě proud vody k oplachování plochy - v těchto případech platí, čím více vody, tím lépe. Při malém množství vody může dojít k chem. reakcím, které mohou ještě zhoršit stav pokožky. Na postiženou plochu nedávat žádné masti a krémy, zásypy. Nejlépe je použít čistý mokrá obklad (kapesník nebo ručník).

Zavolat RZP, při menším rozsahu dopravit postiženého do nemocnice vlastním vozem.

Postižený by se během transportu měl co nejméně namáhat - vyčerpání přispívá ke zhoršení celkového stavu. Raněného posadíme nebo položíme, snažíme se ho uklidnit a chráníme ho před prochladnutím (např. přikrývkou).

Nikdy nepodcenit zranění a neodkládat návštěvu lékaře!!!

Poskytněte postiženému všechna protišoková opatření - zajistěte mu klidné prostředí při pokojové teplotě, přikryjte ho zlehka tak, aby udržel své tělesné teplo, uklidňujte, dopřejte mu, aby zaujal takovou polohu, která mu přináší největší úlevu;

podávejte tekutiny, máte-li sůl, přidejte do 1 litru vody zarovnanou čajovou lžící soli; vodu nepodávejte pouze postiženým, kteří nejsou při plném vědomí nebo zvracejí nebo mají popálenou ústní sliznic či dýchací cesty.

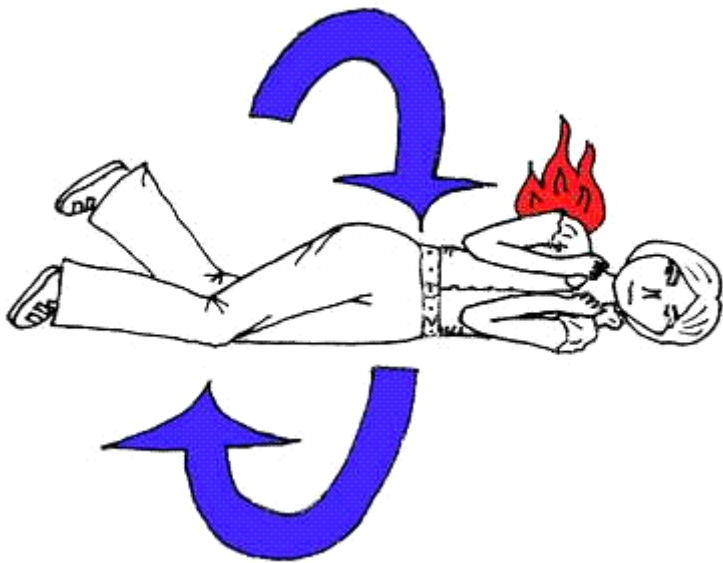
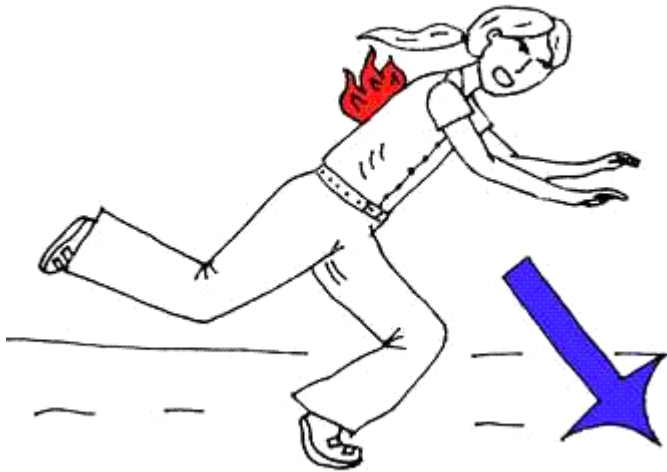
Je-li postižený v šoku, všechny signály, které k němu přicházejí, vnímá citlivěji a svoji bolest tlumeněji. Proto na něj mluvte vlídně, neodporujte mu - potřebuje

co největší psychickou pohodu.

Závažnost popáleninového úrazu je dána způsobem úrazu, věkem zraněného dítěte, rozsahem, hloubkou a lokalizací postižení a v neposlední řadě i celkovým zdravotním stavem organismu.

- Nastane-li situace, že na vás hoří oděv a nemáte v dosahu vodu, postupujte následovně.
 - 1) Odstupte od požáru (zdroje tepla)
 - 2) Zastavte se a svalte se na zem
 - 3) Kutálejte se (válejte 'sudy', zamezíte tím přístupu kyslíku) a rukama si obličej chraňte

Popáleniny se rozdělují dle procenta popáleného povrchu těla na těžké a kritické. Rozsah postižení se vyjadřuje procenty celkového tělesného povrchu. Pro představu - plocha dlaně se sevřenými a nataženými prsty představuje **1%** tělesného povrchu. Podíl jednotlivých částí dětského těla se liší v závislosti na věku (např. u novorozence činí plocha hlavičky **19%** jeho tělesného povrchu; u 15-letého dítěte je to již jen 5%).

Popálenina I. stupně, tzv. erytém, je povrchové postižení kůže. Nejčastějším příkladem erytému je popálení od sluníčka. Kůže je zarudlá, teplá a bolestivá. Většinou se rychle zhojí bez následků, nicméně může se také prohloubit na II. stupeň.

Popálenina II. stupně znamená částečné poškození kůže. Při povrchním poškození (II.A) je kůže zarudlá a tvoří se na ní puchýře. Při stržení puchýře je spodní kožní vrstva růžová, postižené místo zůstává prokrveno. Čím silnější je puchýř, tím hlubší je popálenina.

Popáleniny II.B stupně - hluboké poškození, je bolestivé, spodní kožní vrstva je zpočátku červená, později bledne a mohou se na ní vyskytnout drobné červené tečky (petechie). Po zhojení většinou zůstává na kůži jizva.

Při III. stupni popálení je kůže postižena v celé své

tloušťce a je tedy mrtvá, včetně nervových zakončení. Postižená kůže nebolí a může mít bělavou nebo černou barvu.

Hasící přístroje

Hasící přístroje se liší především podle náplně - hasební látky. Zatím neexistuje hasební látka, která rychle a spolehlivě zlikviduje hoření jakékoliv hořlavé látky.

Druhy hasících přístrojů:

Vodní hasící přístroje.

Pěnové hasící přístroje.

Práškové hasící přístroje.

Hasící přístroje CO₂.

Použití hasících přístrojů

Vodní hasící přístroje:

Dobře hasí:

- pevné hořlavé látky (např. dřevo)

Voda hasí přímo „u zdroje“, likviduje i žhnutí, které je s hořením pevných látek prakticky téměř vždy spojeno.

Špatně hasí:

- hořlavé kapaliny (např. benzín, líh, ředidlo,...)

Je třeba velkého množství vody, abychom kapalinu zředili, některé neuhasíme vůbec, např. benzín na vodě plave.

- hořlavé plyny

Uhasit plamen hořícího plynu, který uniká pod tlakem je více než obtížné.

- hořlavé kovy

Nedoporučuje se vůbec! Hoření kovů probíhá za velmi vysokých teplot a při styku s vodou si tu reakci určitě dokážete představit sami. Reakce může být navíc doprovázena vznikem nebezpečných plynů (jedovatých a hořlavých).

Pozor na požáry elektrických zařízení pod proudem, běžný člověk zásah 230 voltů našich rozvodných sítích

nemusí přežít!

Pěnové hasící přístroje:

Dobře hasí:

- hořlavé kapaliny

Hasební pěna oddělí hořlavou kapalinu od plamene, oheň nemá „potravu“.

- pevné hořlavé látky

Hasební pěna obsahuje vodu, eliminuje tedy i žhnutí. Voda je však pro hašení účinnější.

Špatně hasí:

- hořlavé plyny

Stejný problém jako u vody.

- hořlavé kovy

Hasební pěna obsahuje vodu, viz. voda.

Rovněž pozor na požáry elektrických zařízení pod proudem, díky obsahu vody je vodivost zaručena.

Práškové hasící přístroje:

Dobře hasí:

- hořlavé kapaliny

Hasební prášek působí proti samotnému plameni, plamen je likvidován velmi rychle.

- hořlavé plyny

Stejně jako v případě hořlavých kapalin, je plamen sražen prakticky okamžitě.

Špatně hasí:

- pevné hořlavé látky

Plamen je uhašen rychle, avšak látka žhne dál a může se znovu rozhořet.

- hořlavé kovy

Opět může docházet ke vzniku nebezpečných plynů. Prášek elektrický proud nevede, zařízení pod proudem je tedy možno hasit, avšak pozor na následné škody způsobené samotným práškem. Je velmi jemný, takže odstraňování prášku např. z elektroniky (počítače nebo jiná drahá elektronika) či potravin je velmi obtížné, v druhém případě prakticky nemožné.

Hasící přístroje CO₂:

Dobře hasí:

- hořlavé plyny

Velmi rychle zředí uje hořlavý plyn a likviduje plamen.

- hořlavé kapaliny

Stejně jako u hořlavých kapalin - rychle zředí hořlavé páry kapaliny a likviduje plamen.

Špatně hasí:

- pevné hořlavé látky

Stejně jako u prášku, srazí plamen, ale nezlikviduje žhnutí.

- hořlavé kovy

Opět nebezpečí reakcí spojených s tvorbou nebezpečných plynů.

Při hašení pozor na prostor, kde k hašení dochází. Ve venkovních prostorech je často CO₂ rozháněn větrem. Při hašení v uzavřených prostorech pozor na vlastnosti CO₂, je těžší než vzduch, v podzemních prostorech může vytlačit vzduch a udělat tak prostředí nedýchatelným (pouze pro velké hasící přístroje o větším obsahu - 10kg a více). V nadzemních prostorech vyvětrat! CO₂ je v hasících přístrojích v kapalném stavu, tzn. pod tlakem a podchlazený, pozor na „popálení mrazem“.

Zde lze více než doporučit hašení elektrických zařízení. Po hašení se CO₂ vypaří do okolního prostředí a „nezanechává zbytky“ po hašení.

Legislativa

Důsledně by se měl dodržovat zákaz vypalování porostů fyzickými osobami uvedený v § 17 odst. 3 písm. f) zákona o požární ochraně. Pokud fyzická osoba vypaluje porosty, dopustí se přestupku podle § 78 odst. 1 písm. s) zákona o požární ochraně a za tento přestupek

jí může příslušný orgán hasičského záchranného sboru, vykonávající státní požární dozor, uložit pokutu až do výše 25 000 Kč.

Zákaz vypalování porostů pro právnické osoby a podnikající fyzické osoby je uveden v § 5 odst. 2 zákona o požární ochraně: „Právnické a podnikající fyzické osoby nesmí vypalovat porosty. Při spalování hořlavých látek na volném prostranství jsou povinny, se zřetelem na rozsah této činnosti, stanovit opatření proti vzniku a šíření požáru. Spalování hořlavých látek na volném prostranství, včetně navrhovaných opatření, jsou povinny předem oznámit územně příslušnému hasičskému záchrannému sboru kraje, který může stanovit další podmínky pro tuto činnost, popřípadě může takovou činnost zakázat.“ Při porušení této povinnosti se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba správního deliktu podle § 76 odst. 2 písm. n) zákona o požární ochraně. Za tento správní delikt jim může být uložena pokuta až do výše 500 000 Kč.

§ 22 zákona č. 23/1962 Sb. o myslivosti ve znění pozdějších předpisů uvádí, že na honebních pozemcích je po celý rok zakázáno vypalovat křoviny, trávu, plevel a suchý rákos.

§ 20 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů zakazuje kouřit v lese, rozdělávat nebo udržovat otevřené ohně a tábořit mimo vyhrazená místa a také odhazovat hořící nebo doutnající

předměty.

§ 20 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů zakazuje roždělávat a udržovat otevřené ohně (je zakázáno také do vzdálenosti 50 m od okraje lesa.)